

РЕШЕНИЕ

№ 7988

гр. София, 07.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Теодора Милева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Мария Малинова, като разгледа дело номер **1160** по описа за **2024** година докладвано от съдия Наташа Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ), чрез процесуалния и представител юрк. Г., срещу Решение № 5604 от 04.12.2023 г., постановено по АНД № 20231110206336/2023 г. по описа на Софийски районен съд, 94-ти състав, с което е отменен Електронен фиш № [ЕГН] за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, с който на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, за нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП., на "Бобо кар" ЕООД е наложена „имуществена санкция“ в размер на 2 500 лева.

В касационната жалба са изложени доводи за неправилност на обжалвания съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон - касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, във връзка с чл. 63 ЗАНН. Касаторът счита, че районният съд неправилно е приел, че законодателят не е предвидил възможност за ангажиране на административнонаказателна отговорност по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП. с издаването на електронен фиш при условията на чл. 189ж ЗДвП. Моли съда да отмени обжалваното решение и да постанови решение, с което да потвърди издадения електронен фиш като правилен и законосъобразен. Претендира юрисконсултско възнаграждение съгласно чл. 63д, ал.4 от ЗАНН, вр. с чл. 37, ал.1 от Закона за

правната помощ (ЗПП.), в размер, определен съобразно чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

В съдебно заседание касаторът, редовно призван, не изпраща представител.

Ответникът, "Бобо кар" ЕООД, представлявано от управителя М. Е. Б., чрез пълномощника си адв. Л., в писмен отговор излага становище за неоснователност на касационната жалба, съответно за правилност на оспорения съдебен акт, като моли същото да бъде потвърдено. В съдебно заседание, моли решението като законосъобразно да бъде оставено в сила. Претендира разноси, като прилага списък на разноските.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор М., моли да бъде потвърдено решението на СРС.

Административен съд София – град, I-ви касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, намира следното от фактическа страна:

С оспореното пред касационната инстанция Решение № 5604 от 04.12.2023 г., постановено по АНД № 20231110206336/2023 г. по описа на Софийски районен съд, е отменен Електронен фиш № [ЕГН] за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, с който на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП., за нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП., на "Бобо кар" ЕООД е наложена „имуществена санкция” в размер на 2 500 лева.

За да постанови обжалвания съдебен акт, СРС е установил от фактическа страна, че на 17.06.2021 г., около 09:06 ч. на автомобил модел/марка „Волво ФХ 12 42 Т“, с рег. [рег.номер на МПС], собственост на "Бобо Кар" ЕООД, категория N3, клас ЕВРО 3, с 2 оси, с технически допустима максимална маса 20100 кг., в състав с ремарке с общ брой оси 5, се движел на територията на Столична община по път А-6, км 50+427, с посока нарастващ километър. Пътят бил включен в обхвата на платената пътна мрежа. За посоченото пътно превозно средство не била заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 ЗП., като за ППС нямало валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването.

Нарушението било установено с техническо устройство № 10181, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, което се намирало на път А-6, км 50+427, между разклона за [населено място] и пътен възел „И.“.

За установеното нарушение бил издаден ЕФ № [ЕГН] за нарушение на разпоредбата на чл. 102, ал. 2 ЗДвП, съобразно утвърден образец на електронен фиш, по силата на който на основание чл. 187, ал. 2, т. 3 вр. чл. 179, ал. 3б ЗДвП. на дружеството-собственик на ППС била наложена имуществена санкция в размер на 2 500 лв.

Въз основа на така установената фактическа обстановка въззивният съд от правна страна е приел, че обжалваният електронен фиш съответства на утвърдения образец от Управителния съвет на АПИ на основание чл. 189ж, ал. 1 изр. последно ЗДвП. Съдът е приел, че в електронния фиш не са посочени всички елементи от състава на нарушението и обстоятелствата по извършването му, като не е посочено ясно и конкретно мястото на извършване на нарушението, с което е ограничено правото на защита на жалбоподателя. Счел е, че следващо самостоятелно основание за отмяна на обжалвания електронен фиш е, че при издаването му е нарушен принципът на

пропорционалност. Не на последно място, предвидената санкция превишава многократно размера на дължимата „тол такса“. В конкретиката на настоящия случай тази такса е изчислена в размер на 167 лева, а наложената на дружеството имуществена санкция надвишава този размер повече от 14 пъти.

Предвид установеното съдът намира, че при преценка на събраните доказателства не са допуснати нарушения. Съображенията на касатора в тази насока намира за неоснователни и неподкрепени от установеното. При преценка на събраните доказателства съдът ги е обсъдил всестранно, обективно и пълно.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна и при спазване на преклузивния срок.

Съдът намира подадената жалба за неоснователна, а решението на СРС за правилно, поради следните съображения.

Същото е постановено при пълно изясняване на всички обстоятелства и разкриване на обективната истина и при правилно приложение на материалния закон. В тази връзка доводите в касационната жалба са неоснователни.

Правилно е прието от въззивния съд, че не са посочени всички признаци от състава на нарушението и обстоятелствата по извършването му. Не е по посочен и размерът на дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП., доколкото се прави позоваване именно, че не е заплатена.

Настоящият състав счита, че следва да намери приложение чл. 2, § 7 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 и че в случая едва след уведомяване от страна на доставчика на електронна услуга за събиране на пътни такси на собственика и ползвател на ППС относно отстраняване на техническата нередовност в бордовото устройство и при проявено бездействие от ползвателя на услугата, е следвало да се пристъпи към ангажиране на АНО на водача на посоченото ППС, като последвалата нормативна уредба в сила от 01.01.2024 г. в чл. 10б, ал. 7-9 от ЗП съобразява това изискване. В случая не се установява, нито се твърди това уведомяване да е било предприето и да е предложена възможност за отстраняване на нередовността, преди да се образува административнонаказателно производство. Въззивният съд е изложил подробни мотиви в тази връзка, които настоящата касационна инстанция споделя (вр.чл. 221, ал. 2 АПК).

Водим от изложеното при служебната проверка, не се установиха въведените от касатора пороци по чл. 218, ал. 2 от АПК на обжалвания съдебен акт. Процесното решение на СРС се явява обосновано и законосъобразно, а касационните възражения срещу него неоснователни.

По тези съображения, обжалваното решение на СРС, следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора, основателно и доказано е искането на ответника за присъждане на разноски в общ размер на 1 250 лева, представляващи договорено и платено адвокатско възнаграждение в производството пред ВАС и касационната инстанция. С оглед фактическата и правна сложност на делото, активното участие на защитника в производството не се споделят възраженията за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

По гореизложените съображения и на основание чл. 222, ал. 1 АПК, Административен

съд – София град, I-ви касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5604 от 04.12.2023 г., постановено по АНД № 20231110206336/2023 г. по описа на Софийски районен съд, 94-ти състав.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на "Бобо кар" ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [улица], представлявано от управителя М. Е. Б., сумата в размер на 1 250 (хиляда двеста и петдесет) лева, представляваща разноски в производството.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.